

Dkt. Robert A. Peterson, Ubinadamu na Dhambi, Kipindi cha 17, Dhambi ya Asili, Uibaji na Uarminian

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Mafundisho ya Ubinadamu na Dhambi. Huu ni kipindi cha 17, Dhambi ya Asili, Uibaji na Uarminian.

Tunaendelea na utafiti wetu kuhusu mafundisho ya dhambi na Dhambi ya Asili, na tuombe msaada wa Bwana.

Baba mwenye neema, tunakuomba utusaidie tunapojifunza mambo haya magumu. Tunakushukuru kwa kuwa Mungu mwema aliyeeumba ulimwengu mzuri. Hatuelewi kikamilifu kuingilia kwa dhambi na kifo ndani yake, lakini tunajua hayo ni mambo halisi. Utubariki tunapotafuta kuelewa asili ya dhambi hata katika maisha yetu wenyewe. Tunakupa sifa kupitia Yesu Kristo Bwana wetu. Amina.

Warumi 5:12 hadi 21 inachukuliwa kwa haki kama maandishi ya kitamaduni kuhusu dhambi. Kwa hivyo, kama vile dhambi iliingia ulimwenguni kupitia mtu mmoja, Adamu, na kifo kupitia dhambi, na hivyo kifo kikaenea kwa watu wote kwa sababu wote walifanya dhambi, sauti yangu iko juu kwa sababu Paulo anatoa kifungu cha kama bila kifungu cha then kinachofuata. Hajakamilisha ulinganisho.

Akili yake inaelekea jinsi dhambi ya Adamu, ambayo ilileta dhambi na kifo duniani, ilivyowaathiri wanadamu. Anasema, kwa sababu, mstari wa 13, dhambi ilikuwako ulimwenguni kabla ya sheria kutolewa. Kutoka mstari unaofuata, tunajua kwamba inamaanisha sheria ya Musa.

Lakini dhambi haihesabiwi pale ambapo hakuna sheria. Tuliona mitazamo mitano kuhusu hilo, ambayo ilikuwa ni muundo mgumu sana. Uelewa wangu ni kwamba dhambi ilikuwa katika sheria, duniani, kabla ya sheria kutolewa.

Lakini dhambi haihesabiwi pale ambapo hakuna sheria kama ilivyo pale ambapo kuna sheria kwa sababu sheria huifanya dhambi iwe wazi, iwe tofauti, na iwe na hatia. Hata hivyo, kifo kilitawala tangu Adamu hadi Musa, hata juu ya wale ambao dhambi zao hazikuwa kama kosa la Adamu. Kuna kufanana kati ya dhambi ya Adamu na ile ya Waisraeli baada ya kutolewa kwa sheria kwenye Mlima Sinai kwa sababu Mungu alitoa katazo bustanini.

Mnaweza kula matunda ya kila mti katika bustani isipokuwa mti wa ujuzi wa mema na mabaya. Siku mtakapokula matunda yake, mtakufa, katazo dhahiri. Hakukuwa na kitu kama hicho tangu Edeni hadi Sinai, baada ya Sinai.

Loo , neno langu. Nane usifanye na mbili utafanya . Ni kama vile kila mtu anavyofanya.

Lakini katikati, inaonekana, 13 na 14, hakuna shaka kwamba wanaelezea zaidi 12 kwa sababu ya neno linalomaanisha kwamba linaanza 13. Jinsi wanavyoelezea inajadiliwa. Lakini Paulo mwenyewe anasema watu waliokuwa katikati ya wakati huo hawakufanya dhambi kama vile Adamu alivyofanya kwa kuvunja amri dhahiri ya Mungu.

Hasa, amri hasi, katazo. Unaweza kuhesabu, tunaweza kuhesabu uwepo wa dhambi katika kipindi hicho. Hata hivyo, kile ambacho Paulo anakihusisha na dhambi ya Adamu si uwepo wa dhambi kwa sababu mshahara wa dhambi ni mauti.

Hilo linasababisha hilo. Lakini ni utawala wa dhambi, utawala wa dhambi na mauti. Muhimu sana, mwishoni mwa sura ya 14, tunasoma kwamba Adamu alikuwa mfano wa yule ambaye angekuja.

Adamu ni mfano wa Kristo. Huu ndio ufunguo wa Paulo kukamilisha kifungu cha masharti kisichokamilika kutoka mstari wa 12, ambacho anakimalizia tu katika mstari wa 18 na 19. Mara tu anaposema kwamba Adamu na Kristo wanafanana, Adamu ni mfano wa awali wa Kristo katika Agano la Kale.

Mara moja, anahisi lazima aweke umbali kati yao, asije akaharibu sifa ya Yesu, ndivyo ninavyoelewa. Kwa sababu mistari mitatu inayofuata, 15, 16, na 17, haionyeshi jinsi walivyo sawa, bali jinsi walivyo tofauti. 15, lakini zawadi ya bure ya haki na uzima wa milele si kama kosa la Adamu.

Kwa maana ikiwa wengi walikufa kwa kosa la mtu mmoja, neema ya Adamu, bila shaka, zaidi sana neema ya Mungu, na kipawa cha bure kwa neema ya mtu mmoja, Yesu Kristo, kiliongezeka kwa wengi. 16 inaonyesha tena kwamba Adamu na Kristo na matokeo yao si sawa. Kipawa cha bure si matokeo ya dhambi ya mtu mmoja.

Kwa maana hukumu iliyofuata kosa moja la Adamu katika Bustani ya Edeni ilileta hukumu. Lakini zawadi ya bure iliyofuata makosa mengi, anatofautisha dhambi moja ya Adamu, na kuleta hukumu kwa wote, pamoja na dhambi nyingi ambazo Kristo alizipatanisha. Usambamba si mkamilifu kwa sababu dhambi moja na dhambi nyingi hufanya kazi tofauti katika vifungu vyake, lakini ni wazi ni ulinganisho wa moja na nyingi.

Lakini karama ya bure iliyofuata makosa mengi ilileta kuhesabiwa haki. Ikiwa, kwa sababu ya kosa la mtu mmoja, mauti ilitawala kwa njia ya mtu mmoja, zaidi sana hao watapokea wingi wa neema na kipawa cha haki katika uzima kwa njia ya mtu mmoja, Yesu Kristo. Hii inaonyesha tena kwamba Adamu na Kristo ni tofauti.

Wakati huu katika utawala walioanzisha. Adamu alileta utawala wa dhambi na hapa hasa, kifo. Adamu alileta utawala, Kristo, samahani, Adamu wa pili na wa mwisho Kristo alileta utawala wa uzima, lakini haisemi kwamba uzima hutawala.

Inasema wale wanaomwamini Kristo hutawala. Wale wanaopokea wingi wa neema na zawadi ya bure ya haki hutawala katika uzima kupitia mtu mmoja, Yesu Kristo. Mstari huo ni muhimu kwa sababu nyingine.

Kifungu hiki hakina upendeleo wowote, isipokuwa sehemu ya pili ya 17 ya kwanza. Unamaanisha nini? Kifungu kizima kinazungumzia kuhusu Adamu wawili na matendo yao na matokeo yanayotokana nao. Lakini hapa, wakati pekee kinapozungumzia ubinafsi, kinasema wale wanaopokea wingi wa neema na kuhesabiwa haki, zawadi ya bure ya haki, watatawala.

Kwa hivyo, huu hapa mtiririko wa mawazo mara nyingine tena. Katika mstari wa 12, Paulo anaanza ulinganisho na haumalizii. Kwa namna fulani, mstari wa 13 na 14, unaendeleza ukweli kwamba dhambi ya Adamu iliwaathiri wengine, jamii ya wanadamu.

Mwisho wa 14 unasema Adamu ni aina ya Kristo. Na huo ndio ufunguo wa kukamilisha kifungu cha kulinganisha kisichokamilika kutoka mstari wa 12. Hata hivyo, Paulo hajishughulishi mara moja na kufanana kati ya Adamu na Kristo, lakini anahisi hitaji la kuweka umbali kati yao.

Kwa hivyo, katika 15, 16, na 17, anasema hazifanani. Katika 18, anarudi kwenye nadharia ya 12 na, wakati huu anamalizia ulinganisho. Kwa hivyo, kama vile kosa moja lilivyosababisha hukumu kwa watu wote, vivyo hivyo tendo moja la haki lilisababisha kuhesabiwa haki na uzima kwa watu wote.

19 inarudia wazo hili kwa utofauti fulani wa msamiati na taswira, kwa maana kwa kutotii kwa mtu mmoja, wengi walifanywa wenye dhambi. Kwa hivyo, kwa utii wa mtu mmoja, wengi watafanywa wenye haki. Hapa tunaona Paulo akimalizia hitimisho lake lililokamilika kutoka 12.

Kosa moja lilisababisha hukumu ya wanadamu. Tendo moja la haki, linalorejelea kifo cha Kristo msalabani, husababisha kuhesabiwa haki. Na daftari halina usawa.

Kama angesema tu kuhesabiwa haki, hilo lingekuwa sawa na hukumu, lakini anaigeuza hivi kwa kusema kuhesabiwa haki na uzima kwa watu wote. Ukweli kwamba anasema watu wote mara mbili ni tatizo, na tutarudi hivi karibuni kwa sababu mstari unaofuata unasema nyingi mara mbili. Kwa maana kama vile kwa kutotii kwa mtu mmoja, Adamu katika bustani, wengi walifanywa wenye dhambi.

Kwa hivyo, kwa utii wa mtu mmoja, utii wa Yesu hadi kifo, Wafilipi 2, hata kifo cha msalaba. Kwa hivyo, kwa utii wa mtu mmoja, wengi watafanywa kuwa wenye haki. Tunafanya nini na haya yote, yote katika 18, mengi, mengi katika 19? Hatufanyi yoyote kati yao kuwa kamili.

Hatuwezi kuchagua na kuchagua. Hatuwezi kuwa na keki yetu na kuila pia. Kwa mfano, tukisema, angalia hilo.

Uasi wa Adamu ulileta hukumu kwa watu wote. Hivyo ndivyo inavyosema katika sura ya 18 na 19. Kwa utii wa Kristo, wengi watafanywa kuwa wenye haki.

Hilo linaendana vyema na theolojia yetu, na Paulo haipingi, lakini sivyo anavyofanya. Tukisoma hivyo, nitakuambia jinsi watu wa ulimwengu wote wanavyosoma 18, ambayo ni mojawapo ya maandishi yao ya uthibitisho wanayopenda. Kwa tendo moja la haki, watu wote watahesabiwa haki.

Hivyo ndivyo wanavyosema. Hivyo ndivyo inavyosema. Na sijui mtu yeyote anayesema hili.

Katika mwaka wa 19, kwa sababu ya dhambi ya Adamu, ni wengi tu waliofanywa wenye dhambi. Unamaanisha kwamba baadhi ya wanadamu hawajachafuliwa na anguko? Lo! Kwa hivyo, haya ndiyo mambo.

Paulo hajipingi katika nafasi ya mistari miwili. Hatofautishi anaposema yote. Sio yote dhidi ya wengi.

Na anaposema mengi, hajisahihishi. Si mengi kinyume na yote. Katika kila kisa, ni mtu mmoja, Adamu, na wote walio wake.

Sekunde moja ni Adamu Kristo na watu wake wote. Ni Adamu na wengi wanaounda watu wake. Ni Kristo na wengi.

Yaani, inawalinganisha Adamu wawili na kuonyesha kwa maneno mazuri na nathari nzuri athari mbaya za kitendo chao kimoja. Hawa alitenda dhambi kwanza. Dhambi ya asili haitoki kwa Hawa.

Kristo alifanya mambo mengi ya ajabu, ikiwa ni pamoja na kufufuka kutoka kwa wafu. Lakini hii inazingatia tendo lake moja la haki, tendo lake moja la utii, ambalo wafasiri wote wanakubaliana linazungumzia kifo chake msalabani. Bila shaka, ufufuo wake unaokoa, na hilo linamaanisha.

Lakini sio lengo la maneno hayo. Jambo moja zaidi la kusema ni kwamba kwa kawaida tunafikiria kuhesabiwa haki kama ilivyo, na kwa kweli iko, lakini kwa maana

yake ya kiufundi na sahihi zaidi, kama kila kipengele kingine cha wokovu, ni cha siku ya mwisho. Tunakipata hapa.

Kwa hivyo, kwa utii wa mtu mmoja, wengi watahesabiwa haki. Kuna marejeleo ya haki katika Wagalatia 6 ambayo yanafaa mtindo huu. Tazama maelezo ya Doug Moore kuhusu Wagalatia na maneno ya Yesu katika injili yanayosema, kwa maneno yako, utahukumiwa; kwa maneno yako, utahesabiwa haki.

Kuhesabiwa haki, kuthibitishwa, kuachiliwa huru, yote ni sawa. Na katika muktadha huo, siku ya mwisho, hukumu, kuhesabiwa haki, inazungumzia kuhesabiwa haki kwa wakati ujao. Kwa hivyo, je, tunahesabiwa haki sasa au la? Ndiyo, tunahesabiwa haki.

Lakini hapa kuna sehemu nzuri sana. Kama Yohana 3:16, 17, na 18 inavyoonyesha, bila kutumia neno kuhalalisha, Mungu hakumtuma mwanawe ulimwenguni ili auhukumu ulimwengu bali ili auokoe ulimwengu kupitia yeye. Kila mtu asiyeamini amekwisha kuhukumiwa.

Kila mtu aaminiye hahukumiwi. Kila mtu amwaminiye Mwana wa Mungu hahukumiwi. Kila mtu asiyeamini amekwisha kuhukumiwa.

Hukumu za siku ya mwisho zinawekwa wazi katika injili. Na tukimwamini Bwana Yesu Kristo, Mungu ametutangaza kuwa wenye haki sasa, katika matarajio ya hukumu ya siku ya mwisho. Huo ni muhtasari mfupi sana, hadi mstari wa 19.

20, sasa sheria iliingia ili kuongeza uasi. Wakati mwingine Paulo anaiwasilisha sheria kama chanzo cha dhambi. Lakini dhambi ilipoongezeka, neema iliongezeka zaidi.

Kutofautisha dhambi na neema, na ongezeko lao, ili dhambi ilipotawala katika mauti, kuna wazo hilo tena, neema nayo itawale kwa njia ya haki, ikiongoza kwenye uzima wa milele kupitia Yesu Kristo Bwana wetu. Chati hii tuliyoianzisha mara ya mwisho, nilitaka kufupisha ufafanuzi huo kwa sababu ni mgumu, na unaweza kupotea kwa urahisi sana. Chati hiyo inalinganisha tofauti ya Adamu Kristo kutoka Warumi 5:12 hadi 21.

Kuna Adamu wawili upande wa kushoto kabisa, na vichwa vya habari juu ni matendo yao, matendo yao husika. Hukumu ya Mungu ikilinganishwa na matendo yao na matokeo yaliyopatikana kutokana na hukumu ya Mungu kutamkwa kwenye matendo yao ya pekee. Paulo anatumia maneno matatu tofauti kwa kitendo cha Adamu.

Anaiita dhambi, uasi, au uasi. Inaonekana kuwa hivyo; tafsiri hutofautiana, lakini zina maana sawa. Dhambi, uasi, na kutotii.

Ninatumia dhambi kama muhtasari tu. Adamu alifanya dhambi katika Bustani ya Edeni, si ya Hawa. Adamu ndiye kichwa, na yeye si kichwa.

Adamu alifanya dhambi katika Bustani ya Edeni ndiyo dhambi ya asili. Si dhambi ya kwanza tu, akipuuza ya Hawa hivi sasa, bali pia dhambi inayosababisha wanadamu wote wengine, Yesu alikubali kwa sababu ya mimba ya bikira, kuzaliwa wenye dhambi, na hivyo kutenda dhambi, na kuelezewa kwa njia hizo zote insha ya John Mahoney, kuhusu dhambi ni nini. Fujo, msugvano, na uovu wa dhambi hutoka kwa mwanadamu wa kwanza.

Je, ni hukumu gani ya Mungu mwenye haki na mtakatifu kuhusu dhambi ya Adamu? Hakuna shaka. Kuna hukumu moja tu. Hatia, hatia, laana, hukumu ni neno zuri la kitheolojia.

Hakuna uamuzi mwingine unaowezekana. Mungu angejikana mwenyewe kama angeangalia upande mwingine au kusema, sawa, wavulana watakuwa wavulana. Hawezi kufanya hivyo.

Na matokeo, mara kwa mara katika kifungu hiki, ni kifo. Maandiko ya kimwili pia yangehusisha kifo cha kiroho: kifo na matokeo yake mbalimbali.

Kristo ndiye mtu wa pili, 1 Wakorintho 15, mtu wa pili, Adamu wa mwisho. Wanatheolojia hutumia istilahi Adamu wa pili kuzungumzia mawazo hayo. Yeye ni mwanadamu wa pili tu aliyefanywa kuwa sahihi, na yeye ndiye kichwa cha jamii ya watu wake, jamii ya waliokombolewa.

Adamu ndiye kichwa cha asili cha jamii ya wanadamu, bila shaka. Nitajaribu kubaini jinsi anavyokuwa kichwa cha jamii ya wanadamu kuhusiana na dhambi ya asili. Hiyo ndiyo kazi yetu katika hotuba hii na pengine inayofuata.

Kitendo cha Kristo kinacholingana na dhambi ya Adamu, kutotii, na uasi kinaitwa haki. Kitendo kimoja cha haki kupitia utii wa mtu mmoja, mstari wa 19: haki na utii.

Hili labda ndilo swali muhimu zaidi kwa sababu kifungu hiki kinahusu kuhesabiwa haki. Ni uamuzi gani ambao Mungu mtakatifu na mwenye haki lazima atoe kulingana na utii wa Yesu hadi kifo, hata kifo cha msalaba, kulingana na tendo moja la haki la Yesu katika kusulubiwa kwake? Hakuna shaka. Mungu mtakatifu na mwenye haki, nazungumza kwa heshima, lazima amtangaze kuwa mwadilifu kila mtu anayemwamini Yesu.

Hii hapa injili ya Matengenezo. Hii hapa uhakika wa wokovu. Unataka kuniambia mwenye dhambi mchafu, muuaji, anayemwamini Yesu, kwamba Mungu lazima amtangaze kuwa mwenye haki? Hiyo ndiyo hasa ninayomaanisha. Vinginevyo, baba angejikana mwenyewe na asingeheshimu kazi ya mwanawe.

Hakuna shaka kuhusu hilo. Hata kama Mungu lazima ahukumu dhambi ya Adamu, lazima, nazungumza kwa heshima, hakuna shinikizo la nje au sheria juu ya Mungu. Ni kwa sababu Mungu ni mtakatifu na wa haki.

Ni kwa sababu yeye ni Mungu. Na anaheshimu kazi ya mwanawe, ambayo alipanga na kumtuma ulimwenguni kuitimiza. Na hatutaki kumwacha Roho Mtakatifu nje.

Waebrania inasema Kristo alijitoa kwa Mungu kupitia roho wa milele. Utatu Mtakatifu lazima utangazwe kuwa mwenye haki kwa mwenye dhambi yeyote anayetazama msalabani na kumwamini Yesu. Matokeo yake ni uzima wa milele, bila shaka.

Chati hiyo ndogo inaeleza mambo mengi kuhusu mafundisho ya dhambi ya asili. Kabla hatujaangalia mitazamo ya dhambi ya asili, ningependa tuwe na historia kidogo ya kitheolojia kwa msaada wa Gerald Bray, Manglikana mwerevu na mcha Mungu, mhubiri wa kiinjili.

Ni heshima yangu kumjua yeye binafsi. Ni mtu wa Mungu sana. Mchumba anayetumia muda wake.

Naam, yeye pia ni mtaalamu, na hilo linasaidia. Siwezi kuhesabu vitabu vyake. Loo, jamani.

Ana sehemu katika sura kuhusu dhambi katika theolojia ya kihistoria. Katika kitabu hiki kizuri kinachoitwa *Fallen, A Theology of Sin*. Ninazungumza kwa ulimi kwa sababu nilihariri kitabu hicho pamoja na Christopher Morgan.

Dhambi katika Mpango wa Muumba. Kwa hivyo, haipaswi kushangaza kugundua kwamba kifungu cha kibiblia kilichozungumziwa mara nyingi katika kanisa la kwanza kilikuwa Mwanzo 1-3. Ambacho ni simulizi la uumbaji, anguko, dhambi, na anguko la wanadamu.

Karibu kila baba wa kanisa aliandika kwa urefu kuhusu maandishi haya ya msingi. Na wengine walifanya hivyo zaidi ya mara moja. Augustine wa Hippo, Mtakatifu Augustine, ambaye hakuandika maoni mengi kuhusu Biblia.

Zaburi na Yohana, Mahubiri ya Mlimani. Hata hivyo, si chini ya machapisho manne kuhusu mada hii yaliandikwa. Ambayo inatupa dalili nzuri ya jinsi ilivyokuwa muhimu kwake.

Aliandika vitabu viwili dhidi ya Wamanichae, kundi la zamani la falsafa ya kidini alilokuwamo, maelezo yasiyokamilika kuhusu maana halisi ya Mwanzo, vitabu vya mwisho vya Ukiri wake, na vitabu kumi na viwili vya maelezo halisi kuhusu Mwanzo, vilivyoandikwa kati ya 401 na 403, ili tu kuweka tarehe fulani kuhusu hili. Hayo ni

maandishi yake ya mwisho kuhusu jambo hili. Licha ya tofauti zao dhahiri, mtiririko wa jumla wa makala hizi ni uleule.

Augustine anasema kwamba uumbaji ni mzuri, kwamba dhambi ni uharibifu au upotoshaji wa wema huo wa asili, na kwamba mara tu dhambi ikitokea, hakuna njia ya kuiondoa isipokuwa kwa kuingilia kati kwa Mungu. Hata hivyo, hata tuwe na huzuni kiasi gani kwa hilo, hata tujaribu vipi kurekebisha, hata tuwe na hamu kubwa ya kutokuwa na dhambi, hakuna hata moja kati ya haya linalowezezana bila neema ya Mungu tuliyopewa bure katika nafsi ya Mwanawe, Yesu Kristo. Ni kwa kufa kiroho kwa nguvu za ulimwengu huu na kwa kuzaliwa mara ya pili katika Kristo tu ndipo mwanadamu anaweza kushinda nguvu ya dhambi katika maisha haya, katika maisha yake, na kutumaini kurithi ufalme wa Mungu.

Kama ilivyoeleweka na baba wa kanisa, dhambi ni hali tuliyoirithi kutoka kwa wazazi wetu wa kwanza, Adamu na Hawa, ambao walimtii Mungu katika Bustani ya Edeni na wakafukuzwa humo kwa sababu hiyo. Lakini kama dhambi yao ilikuwa kosa lao wenyewe, haikuwa wazo lao wenyewe. Juu na zaidi ya dhambi ya wanadamu wa kwanza kulikuwa na nguvu ya uovu iliyowavutia kuingia humo kwa majaribu.

Nguvu hii ilionyeshwa katika Shetani na malaika zake, ambao walikuwa wamemwasi Mungu wakati fulani kabla ya kuumbwa kwa ulimwengu. Kwa nini Mungu hakuwaangamiza mara moja na kwa nini Shetani aliruhusiwa kuwajaribu wanadamu wamfuate katika uasi wake yalikuwa mafumbo ambayo hakuna mtu angeweza kuyatatua, ingawa ilikuwa wazi kwamba yalilingana na uzoefu wa mwanadamu. Kwa hivyo, kutakaswa kutokana na dhambi ilikuwa kuingia katika vita vya kiroho na Shetani, mkuu wa uovu, ambaye anaendelea kufanya kila kitu katika uwezo wake kutujaribu kurudi katika ufalme wake.

Mwishowe, Shetani ataangamizwa, lakini hadi atakapoangamizwa, uovu utakuwa ukweli ambao tunapaswa kushindana nao na ambao tutalazimika kulindwa. Hii haimaanishi kwamba Mkristo atatenda dhambi, lakini ni ukumbusho kwamba dhambi yetu ya asili inatokana na ukweli kwamba tumezaliwa katika ufalme wa Shetani na kwamba dhambi inaendelea kutuweka wazi kwa hatari zinazotokana na majaribu ya ibilisi. Ingawa tumewekwa huru kutoka kwa nguvu ya dhambi, mielekeo yetu ya asili inaendelea kuifanya ionekane ya kuvutia kwetu na kutumika kama ukumbusho kwamba hatuwezi kuishi bila nguvu ya kuokoa ya Kristo.

Yeye ni mwandishi aliye wazi, sivyo? Dhambi ni nini hasa tofauti na matendo ya dhambi tunayofanya? Kwa kufuata mwelekeo wa Kigiriki wa kipagani wa kulinganisha dhambi na ukomo na ukomo, baba wengi wa kanisa waliuona kama udhaifu ulio ndani ya mwili wetu wa kibinadamu. Kwa mawazo yao, uovu ulikuwa ukosefu, kutokuwepo, au kunyimwa wema ambao ni matokeo ya asili ya kutengwa kwetu na Mungu. Wanafikiri kwamba kwa sababu Mungu ni mwema mkuu, kutengwa naye ni kupoteza wema huo.

Matokeo yake ni dhambi, au kwa usahihi zaidi, hali ya dhambi. Mawazo na matendo maovu, au kile tunachokiita dhambi halisi, ni matokeo yasiyoepukika ya kujitenga huku na Mungu na hulisha mwelekeo wetu wa asili wa kwenda mbali naye na wema wake kadri tuwezavyo. Wale wanaokataa kujitiisha kwa mapenzi ya Mungu wameazimia kujiangamiza na wataangamizwa kwa sababu hiyo.

Kama uharibifu huu ni maangamizi kamili au adhabu ya milele haikuwa wazi kwa baba, lakini wachache waliojadili jambo hilo walipendelea adhabu ya milele kwa sababu ilikuwa sawa zaidi na asili ya Mungu. Sababu ya hili ilikuwa kwamba Mungu hachukii chochote alichokiumba na, kwa hivyo, atahifadhi hata kiumbe aliyeasi zaidi, atakihifadhi kwa sababu anawapenda kama mmoja wa viumbe vyake. Lakini kuziweka roho hizo katika uwepo pia huwazuia kufikia hamu yao ya kujiangamiza, ambayo kwa hivyo inahisiwa na roho hizo kama mateso.

Mungu huwa mkarimu na mwenye upendo kwa viumbe vyake, lakini wale ambao wamepofushwa na kutotii kwao hawathamini hilo na hupata upendo wake kama adhabu kwa dhambi zao. Sijui kama ningesema hivyo haswa kama alivyosema. Ninampa sifa kwa kushikilia adhabu ya milele katika kanisa la Anglikana ambapo hata waliberali hufundisha universalism, na Bray ameniambia kwamba wainjilisti wanapigania uangamizi au adhabu ya milele.

Hali ya Marekani ni tofauti. Mtu hawezi kuwa mchungaji; unaweza kuwa mshiriki wa kanisa lakini usiwe mchungaji mwenye sifa nzuri katika Mkutano wa Southern Baptist, Kanisa Huru la Kiinjili, au Kanisa la Presbyterian huko Amerika. Kama hukushikilia adhabu ya milele kwa waliopotea, fundisho la kihistoria la kuzimu.

Ningekuwa na nguvu zaidi katika hilo kuliko Dkt. Bray, ambaye ninamheshimu sana. Yeye ndiye mwalimu wangu kwa maandishi yake. Kama Mtume Paulo alivyowaambia Wakorintho nukuu, mtu wa kawaida haelewi mambo ya Roho wa Mungu, 1 Wakorintho 2:14.

Wazo kwamba dhambi kimsingi ilikuwa ukosefu au kunyimwa mema lilikuwa la kawaida katika kanisa la kwanza na likabaki kuwa mtazamo mkuu Mashariki. Kipengele muhimu cha mtazamo wa Orthodox wa Mashariki ni kwamba dhambi ya Adamu ilileta kifo duniani, na ni kwa sababu ya vifo vyao ndipo wazao wake wote wamefanya dhambi. Wanaweka hili msingi juu ya tafsiri yao ya Warumi 5:12, ambayo wanasoma kama, nukuu, dhambi ilikuja ulimwenguni kupitia mtu mmoja na kifo kupitia dhambi.

Na hivyo kifo kikaenea kwa watu wote kwa sababu wote walifanya dhambi. Usahihi wa tafsiri hii unategemea maana ya kifungu cha maneno cha Kigiriki kisichoeleweka, ambacho hutafsiriwa kama ni kwa sababu gani na Mashariki katika makanisa lakini kama kwa sababu na watu wengi Magharibi. Maana yoyote ile inawezekana

kinadharia, na kwa hivyo, ni ipi kati yao inayopendelewa inahitaji kuamuliwa na vigezo vingine.

Kwa mfano, je, tunaweza kusema kwamba Adamu alikuwa asiyekufa kabla ya kuanguka na kwamba dhambi ilileta hali ya kufa duniani? Kila mtu anakubali kwamba Adamu alikufa kutokana na dhambi yake, lakini hiyo si sawa na kusema kwamba dhambi ilimfanya apoteze hali yake ya kutokufa ya awali. Baada ya yote, Shetani alikuwa asiyekufa, lakini hakupoteza sifa hiyo alipotenda dhambi. Kwa upande mwingine, mwanadamu Yesu Kristo alikuwa mwanadamu anayekufa, lakini hiyo haikumzuia kuwa asiye na dhambi pia.

Kwa hivyo, uhusiano kati ya dhambi na kifo unaonekana kuwa mgumu zaidi kuliko makanisa ya Orthodox ya Mashariki, au angalau kile ambacho wanatheolojia wawakilishi wameruhusu. Adamu hakuumbwa kama kiumbe asiyekufa, lakini katika Bustani ya Edeni alilindwa dhidi ya kifo. Alipoanguka, ulinzi huo uliondolewa, na alipata matokeo yake kwani asili yake iliruhusiwa kuchukua mkondo wake.

Kwa hivyo, ni vyema kusema kwamba dhambi ndiyo chanzo cha kifo na si kinyume chake, kama baba wengi wa Mashariki walivyodai. Changamoto kuu ya mtazamo huu katika nyakati za kale, na hapa tunafikia mitazamo ya dhambi ya asili, ilitoka kwa kalamu ya Augustine wa Hippo, ambaye alilazimika kuelekeza mawazo yake kwake kwa sababu ya mafundisho ya Pelagius, mtawa wa Uingereza ambaye alikuwa akijipatia jina huko Roma karibu mwaka wa 418. Inaonekana Pelagius alikuwa akifundisha kitu sawa na mafundisho ya Mashariki kuhusu dhambi yaliyoainishwa hapo juu.

Kama wenzake wa Mashariki, Pelagius alikataa kukubali wazo kwamba kunaweza kuwa na kitu kama hatia ya kurithi. Hata hivyo, inaonekana ameenda mbali zaidi kuliko wao kwa kukataa kwamba kuna dhambi yoyote ya kurithi hata kidogo. Weka pumzi ndefu katika hatua hii.

Ni wazi kwamba hangeweza kukataa urithi wa mauti, lakini anaonekana kujitenga na dhambi hadi kufikia hatua ambapo iliwezekana kwa mtu mwenye nia njema kujiokoa kwa juhudi zake mwenyewe. Hii ndiyo sababu Upelaji una jina baya. Usimwite rafiki yako wa Arminian Pelagian.

Hili si jambo la fadhili na si sahihi. Katika kujibu hili, Augustine aliandika makala kadhaa zenye utata ambapo aliinua umuhimu wa neema ya Mungu kwa ajili ya wokovu na akakataa kwamba mtu yeyote angeweza kumfikia Mungu bila hiyo. Upelaji ulishutumwa vikali na Kanisa la Magharibi, lakini ushawishi wake ulibaki kuwa na nguvu.

Na hata warekebishaji wa Kiprotestanti walidhani ilikuwa moja ya vikwazo vikuu ambavyo walipaswa kushinda katika kuhubiri kwao injili. Kwa hivyo Luther aliwaita

wapinzani wake Wakatoliki Wapelagi . Hili linaweza kuonekana kutoka kwa Ungamo la Augsburg, ishara kuu ya Kilutheri, ambayo iliandikwa mnamo 1530 kama taarifa kuu ya kwanza ya mafundisho ya Kiprotestanti.

Inasema, nukuu, Tunawalaani Wapelagi na wengine wanaokataa kwamba dosari ya asili ni dhambi na ili kuangamiza utukufu wa sifa na faida za Kristo, wanasema kwamba mwanadamu anaweza kutangazwa kuwa mwenye haki mbele za Mungu kwa nguvu ya akili yake mwenyewe, nukuu ya karibu. Mapambano dhidi ya Pelagius yalitoa mwelekeo mpya kwa maswali ya dhambi na neema katika Kanisa la Magharibi na kulilazimisha kufikiria upya dhambi ilikuwa nini na jinsi inavyopaswa kushughulikiwa katika maisha ya Mkristo. Hasa, iliwafanya wanatheolojia Wakristo wa Magharibi waliofuata, zaidi ya yote, karibu wote ambao, samahani, walijiona kama watetezi wa siku za mwisho wa Augustine, kuona kwamba kwa maana fulani, angalau, dhambi ilikuwa kitu chenyewe na si tu ukosefu wa wema kama makanisa ya Mashariki yalivyofundisha.

Maoni kuhusu dhambi ya asili, Upelaji, Uarminian, na Ukalvini yana vipengele vidogo tofauti. Upelaji, uliochukizwa na uasherati, si kutokufa, uliochukizwa na uasherati wa mwishoni mwa karne ya 4 na mwanzoni mwa karne ya 5, mtawa Mwingereza Pelagius aliwahimiza wanaodai kuwa Wakristo kuishi maisha ya kimungu. Ili kukuza uchamungu, alisisitiza sana uhuru wa wanadamu.

Mwanadamu aliumbwa akiwa na uhuru wa utashi, na anguko la Adamu halijabadilisha hilo. Pelagius alikuwa mwamini uumbaji, kumbuka, unapata roho yako kutoka kwa wazazi wako; uumbaji, Mungu huumba roho wakati wa kutungwa mimba kwa mwanadamu tumboni mwa mama yake. Pelagius alikuwa mwamini uumbaji ambaye aliamini kwamba kila roho ya mwanadamu ni kiumbe maalum cha Mungu, kisichochofuliwa na ufisadi au hatia.

Dhambi ya Adamu iliathiri wazao wake kwa sababu mwanadamu wa kwanza aliweka mfano mbaya. Huo ni mtazamo dhaifu kuhusu dhambi kweli. Watoto wachanga hawazaliwi wakiwa wenye dhambi lakini wanaweza kuelemea mtindo wa maisha wa dhambi kwa kukuza tabia mbaya.

Inashangaza jinsi watoto hao wote wanavyofuata mifano mibaya. Kwa kweli, Pelagius alitaja baadhi ya wahusika wa kibiblia, hasa wale walio na mistari michache tu kuwahusu, kama mifano ya watu ambao hawakuwahi kutenda dhambi. Henoko? Singemtaja Nuhu lakini naamini alifanya hivyo.

Labda Ayubu? Sio hatua ya busara. Inaonekana tu kwamba ufuataji huu wa mifano mibaya ni wa ulimwengu wote. Unaelezeaje ? Hakuna neema maalum ya Mungu inayohitajika kwa mwanadamu ili kuokolewa.

Je, hakuiona neema katika Biblia? Loo, kweli, aliiona. Na hivi ndivyo alivyoifafanua. Neema ilikuwa sheria, mfano wa Yesu, na uhuru wa wanadamu.

Marafiki zangu, mambo hayo si neema. Lo! Neema ni upendo wa nje na nguvu ya Mungu inayotubadilisha, kutuokoa, na kutufanyia yale ambayo hatuwezi kufanya kwa ajili yetu wenyewe. Hakuna neema maalum ya Mungu inayohitajika kwa mwanadamu kuokolewa.

Kila mtu ana sheria. Naam, si kila mtu, bali watu walio na sheria, wana sheria, kwa mfano, Yesu, na kila mtu ana uhuru wa kuchagua, ambao alielewa kama uhuru wa uhuru, ikiwa ni pamoja na uhuru wa kimaadili wa kumchagua Mungu. Kila mtu ana uwezo wa kutimiza amri za Mungu na hivyo kudumisha msimamo wake wa haki mbele zake.

Mwishowe nitasema, ingawa Adamu alikuwa mfano mbaya, huu si mtazamo wa dhambi ya asili hata kidogo kwa sababu hatupati chochote kutoka kwa Adamu isipokuwa mfano wake mbaya. Lo! Tena, nitasema, msiwaite marafiki zenu Wapelagi. Luther hakujulikana kamwe kwa busara.

Labda angepaswa kuwaita Wa-Agustini wa nusu-Agostini na hata Wapelagi wa nusu-Agostini, lakini hilo ni jambo lingine. Kwa kweli, inaweza kuwa vizuri kufikia hilo. Uarminianism.

Hapa, hatujali maelezo ya mafundisho ya James Arminius kuhusu dhambi ya asili. Badala yake, tunataka kujua maoni ya warithi wake wa kitheolojia. Kikosi kazi kiliagizwa na Harakati ya Habari Njema, ambayo ilikuwa kundi la kihafidhina la Wamethodisti wa Kanisa la Muungano wa Methodisti, kuandaa taarifa ya theolojia ya Wesley ya kihafidhina ya kisasa.

Kauli ya imani inayotokana nayo inajulikana kama Kipaimara cha Junaluska, baada ya jina hilo la ziwa huko North Carolina, Junaluska, ambapo kauli hiyo ilipitishwa mwaka wa 1975. Paul A. Mickey, mwanatheolojia maarufu wa Methodisti, ameandika maoni kuhusu Kipaimara cha Junaluska kinachoitwa Essentials of Wesleyan Theology, Zondervan, 1980. Nitatumia Kipaimara cha Junaluska na maoni ya Mickey kama misingi ya kuweka msimamo wa Arminian kwa haki na kwa usahihi.

Msimamo wa kihafidhina wa Arminian unathibitisha ufisadi wa wanadamu. "Tangu anguko la Adamu, ufisadi wa dhambi umeenea kila mtu na kuenea katika mahusiano ya kijamii, mifumo ya kijamii, na viumbe vyote."

Uthibitisho wa Junaluska. Zaidi ya hayo, kwa hivyo sio Wapelagi, sivyo? Adamu si mfano mbaya tu. Ufisadi.

Hawakusema hatia, bali ufisadi. Zaidi ya hayo, ndugu na dada zetu wa Arminia hufundisha kwamba ufisadi huu, ndugu na dada wahafidhina wa Arminia hufundisha, ufisadi hufanya msimamo wa mwenye dhambi, mwitikio chanya kwa Mungu, usiwezekane. "Ufisadi huu umeenea sana hivi kwamba hatuwezi kujibu vyema ofa ya Mungu ya ukombozi." Kutoweza. Subiri kidogo.

Wamethodisti hufundisha kutoweza? Shikilia mikanda yako ya usalama. Utaona. Kwa sababu hiyo, kazi ya kushawishi ya Roho Mtakatifu ni muhimu kwa watu kuokolewa. Nukuu, isipokuwa kwa neema ya Mungu iliyotangulia au iliyoandaliwa.

Funga nukuu. Mickey anaendelea kuelezea kwamba ni kazi ya Roho pekee inayowawezesha watu kuokolewa. Kijadi, Waarminia wameamini kwamba neema hii ya Mungu ya maandalizi ni ya ulimwengu wote.

Inawapa watu wote uwezekano wa wokovu. Huu ndio Uarminianism bora zaidi wa kiinjili. Wazo hili la neema ya ulimwengu wote kwa kweli linarudi kwa Arminius.

Hakuiita hivyo. Na Wesley, ambaye aliita hivyo, kwa kweli ni mchoro mzuri sana.

Kwa sababu kutoka kwa Adamu, wenye dhambi huzaliwa wakiwa wenye dhambi na hawawezi kujiokoa. Isipokuwa kwa ajili ya ulimwengu wote, ambayo inakuja kabla, ikiandaa neema ya Mungu, ambayo huwajia watu wote, labda watoto wachanga wakati wa kuzaliwa, ikiwawezesha kuamini. Inapunguza athari za dhambi ya asili katika eneo moja.

Wao ni wadhambi waliozaliwa wakiwa wamekufa, lakini inawawezesha kuamini. Hii si theolojia ya kazi. Ni theolojia ya imani ya neema.

Swali linakuja, je, hivi ndivyo Biblia inavyofundisha inapozungumzia neema? Kwa heshima kubwa, ikiwa ni pamoja na mwanafunzi wangu wa zamani, Brian, ambaye aliandika kitabu kuhusu neema ya awali katika utamaduni wa Wesley. Brian Shelton. Asante, Bwana.

Brian Shelton alikuwa mtu mtamu wa Mungu. Yeye ni mkarimu. Alikuwa mwanafunzi wangu katika seminari ya kiinjili iliyorekebishwa.

Mpe sifa. Alichukua utafiti wa kujitegemea nami kuhusu kuchaguliwa tangu mwanzo na bado hakuamini. Tunapendana.

Kwa kweli, nilimwambia anapaswa kuandika kitabu kuhusu neema ya kuzuia, na alifanya hivyo. Na katika kujitolea kwake alikitoa kwa watu wawili, nami nilikuwa mmoja wao. Kwa profesa wangu, Ira Peterson wa zamani, ambaye alinjali, alinifundisha, na hakukubaliana nami.

Na aliniunga mkono katika kuandika kitabu hiki. Kitu kama hicho. Yeye ni kaka mtamu.

Ni Mkristo anayeamini Biblia anayempenda Bwana. Na kitabu chake kilihitaji kuandikwa. Pia kina nguvu nyingi zaidi ya uwazi wa uandishi na mpangilio.

Ina nguvu katika theolojia ya kihistoria. Ninapoiona kuwa dhaifu ni katika Biblia. Iko katika misingi ya ufafanuzi wa wazo hili la neema ya ulimwengu wote.

Siamini Biblia inafundisha hivyo. Kwa njia, marafiki zangu wengi wa Calvinist hawaelewi kwamba John Wesley hakubuni neno neema ya kuzuia. Mtakatifu Augustine alibuni, au sijui alilipata wapi.

Lakini Mtakatifu Augustine aliitumia. Na kwa Mtakatifu Augustine, neema ya Mungu hakika huja kabla ya wokovu. Lakini si ya ulimwengu wote.

Na haiturudishi tu kwenye hali fulani, mahali ambapo tunaweza kumchagua Mungu. Kwa Mtakatifu Augustine, ni yenye ufanisi na maalum. Mungu huwapa wateule wake tu, ambao anawavuta kwake kwa Roho.

Kwa hivyo, ingawa Uarminian una mafundisho ya kiufundi ya kutoweza, kivitendo, hawana. Sasa tena, hii ndiyo bora zaidi. Mbaya zaidi haoni athari za dhambi mbaya sana.

madogo ya Arminian hayashikilii neema ya ulimwengu wote. Inaonekana sioni haja yake. Nilisikitika tu kuwaona Clark Pinnock na mtetezi maarufu wa Kikristo, walioandika kitabu, Chosen But.

Norm Geisler. Hawa ni watu wa Mungu. Ninawaheshimu.

Norm Geisler na Clark Pinnock hawafundishi neema hii ya utangulizi kwa wote. Geisler, katika kitabu Chosed But Free, tazama kitabu cha majibu cha James White, The Potter's Freedom, anasema, ndiyo, tumelemazwa na dhambi, lakini hatujafa kiroho. Au hivyo ndivyo kifo cha kiroho kinamaanisha katika Waefeso 2, 1-3.

Lo, neno langu. Nampenda mtu huyo, naheshimu huduma yake ya kuomba msamaha, lakini sikubaliani na jambo hilo. Kijadi, Waarminia wameshikilia neema hii ya awali.

Neema inayotangulia, ikiandaa neema. Neema inayobatisha athari za dhambi ya asili katika eneo moja, utashi wa mwanadamu. Ilikuwa imefungwa, sasa ni bure.

Wesley mwenyewe aliandika tasnifu moja ya kitheolojia. Aliandika mengi. Na hiyo ilikuwa kuhusu dhambi ya asili.

Hiyo ndiyo jinsi ilivyokuwa muhimu kwa mfumo wake wa theolojia. Neema ya utangulizi wa ulimwengu wote ni hatua ya kipaji. Ni gundi inayounganisha soteriolojia ya kiinjili ya Arminian pamoja.

Lakini samahani, si ya kibiblia. Kwa mtazamo wa kwanza, msimamo wa Kiarminia kuhusu uufisadi uliorithiwa unaonekana kuwa karibu na mtazamo wa Kicalvinia kuhusu kushtakiwa mara moja, ambao sijaufafanua bado. Ni sawa mwanzoni, lakini mafundisho ya Kiarminia na Kicalvinia kuhusu dhambi ya asili yanafikia hitimisho tofauti.

Erickson anasema kwamba Waarminiani wanashikilia kwamba hatia na hukumu yoyote ambayo inaweza kuwa imetujia kupitia dhambi ya Adamu imeondolewa kupitia neema ya awali. Anamnukuu Orton Wiley, mmoja wa wanatheolojia wao maarufu. "Mwanadamu sasa hajahukumiwa kwa upotovu wa asili yake mwenyewe, ingawa upotovu huo ni kiini cha dhambi. Tunasisitiza kwamba hatia yake iliondolewa na zawadi ya bure ya Kristo." Kisha Erickson anafupisha mawazo ya Wiley.

Nukuu: neema hii ya awali inatolewa kwa kila mtu na, kwa kweli, huondoa uufisadi uliopokelewa kutoka kwa Adamu. Ningepinga, ningefafanua hilo, hasa linaweka huru utashi. Kutoka kwa *Theolojia ya Kikristo ya Wiley*, juzuu ya 2, kurasa 121 hadi 128.

Katika hotuba yetu ijayo, tutazungumzia suala la mitazamo ya Wakalvini, Upelaji, Uarminian, na Ukalvinian, na baada ya hapo, tutayatathmini moja baada ya jingine.

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Mafundisho ya Ubinadamu na Dhambi. Hii ni kipindi cha 17, Dhambi ya Asili, Uigaji na Uarminian.